

[Rasmussen Flemløse.]

ster —, at Afgiften baade for 1935—36 og for 1936—37 er anslaaet til at skulle indbringe 2,6 Millioner aarlig. Det er jo ikke noget særlig stort Beløb set i Forhold til Statens samlede Indkomstmasse, men dog for de Formuer, det angaar, en ikke uvæsentlig Forhøjelse af Afgiften. Da den løbende Lov af 1933 blev gennemført, udgjorde den en Del af en Række Indtægtslove bestemt til særlige Formaal, Formaal, som ikke nu kan motivere den her foreslaaede 3-aarige Forlængelse af Loven. Ministeren har da ogsaa nærmest motiveret Forslaget med, at man ikke under de nuværende Forhold mener at kunne give Afkald paa denne midlertidige Afgift.

Den Omstændighed, at mit Parti i 1933 medvirkede til Lovens Gennemførelse, kan imidlertid ikke betinge, at vi ogsaa nu skal medvirke til Afgiftens Forlængelse gennem en 3-aarig Periode. Vi ønsker Sagen henvist til et Udvalg, og jeg skal ved Forhandlingernes Slutning tillade mig at stille Forslag om et saadant.

Buhl: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til hurtigt Fremme i det høje Ting. Det forbauser mig noget, at det virkelig skulde være nødvendigt for Partiet Venstre at foretage en Udvalgsbehandling af dette meget let overskuelige Forslag, der jo i Modsætning til det, vi før behandlede, gaar ud paa Opkrævning af en direkte Skat. Jeg vil dog tro, at det ærede Partis Medlemmer efter hele deres Stilling maatte foretrække — hvis der endelig skal være Tale om, at man kan give Afkald paa nogle af de midlertidige Skatter — da snarere at give Afkald paa visse andre Skatter end just paa denne.

Stein: Det Parti, jeg har den Ære at repræsentere, kan ikke gaa med til det foreliggende Forslag.

Den højtærede Finansminister mente, at Arveafgiften her i Landet er lav. Man kan jo ikke se den Afgift, her er Tale om, isoleret, man maa se den i Sammenhæng med den almindelige Formuebeskatning, saa faar det hele en anden Kulør. Men for øvrigt ligger Forholdet saaledes, at den Lov, der her skal forlænges, har vi for vort Vedkommende intet Medansvar for, og vi ønsker heller ikke at medvirke til en Forlængelse af den. Det afgørende for os i saa Henseende er, at Loven af 16. Maj 1933 er vedtaget under visse Forudsætninger. Den højtærede Finansminister erkender selv,

at disse Forudsætninger ikke længer eksisterer, men erklærer samtidig, at Finanserne har god Brug for det Beløb, her er Tale om, et Beløb, der altsaa anslaaes til 2,6 Mill. Kr. aarlig. Efter min Mening er det imidlertid nedbrydende for Tilliden til Lovgivningsmagten at vedtage Skatter under visse Forudsætninger og saa, naar Forudsætningerne falder bort, alligevel at lade Bordet fange. Jeg er ikke saa sikker paa, at Finansministeren just har Brug for dette Beløb — det maa nu Tiden vise. Men hvis saa er, ligger Vejen jo lige for, saa er Vejen til Bevillingsmyndighederne aaben, og saa bør man efter min Mening ikke bryde Forudsætningerne for en een Gang given Lov, men sørge for en ny Bevilling til Dækning af de Beløb, der maatte paakræves.

Veistrup: Den ærede sidste Taler talte om Forudsætninger. Men det ærede Medlem maa da være klar over, at der er Mængder af Forudsætninger, der er bristet under de Forhold, vi har været inde under, og han kan være vis paa, at hvis disse Forhold vedbliver i Fremtiden, vil flere Forudsætninger bryde end dem, vi hidtil har set bryde.

Den Stilling, Venstre indtager, synes jeg er noget ejendommelig. Under Behandlingen af den forrige Sag beklagede den ærede Ordfører for Venstre sig over den Mængde indirekte Skatter, her var Tale om, og da saa Finansministeren forelægger dette Lovforslag, som drejer sig om et i Forhold til Statens samlede Indtægter saa minimalt Beløb som 2,6 Mill. Kr., taget ad direkte Vej, siger man, at dette kan man ikke uden videre gaa ind paa, det maa undersøges i et Udvalg. Jeg ved ikke, om det betyder, at det er et Begravelsesudvalg; i saa Tilfælde var det vel rigtigt at holde Lig-talen med det samme, for det er sandsynligt, at det bærer i den Retning. Vi for vort Vedkommende vil være med til at gennemføre Forslaget, og jeg anbefaler det til hurtigt Vedtagelse her i Tinget.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker Ordførerne for Det radikale Venstre og Socialdemokratiet for den Tilslutning, de har givet det foreliggende Forslag.

Til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Stein) vil jeg sige, at det er rigtigt, at dette Forslag blev vedtaget i 1933 for at skaffe Midler til Dækning af en Del af de forskellige Udgifter, der fremkom ved Kriselovens Vedtagelse. Det er jo et Spørgsmaal, der har været